

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **A.M.**
státní příslušnost Filipínská republika
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Mertou
sídlem Jičínská 1346/6, 130 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem nám. Nad Štolou 3, 170 34 Praha

o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j. OAM-53104-5/ZM-2021, ve věci
nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Věc se **postupuje** Ministerstvu vnitra - Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši
3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2021, č. j. OAM-53104-5/ZM-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo žalobci sděleno, že nesplňuje podmínky pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele či na další pracovní pozici.
2. Mezi stranami je sporná již otázka, zda je napadené rozhodnutí vůbec rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce má za to, že napadeným rozhodnutím bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnuto o jeho právech a povinnostech, kdy uvádí, že se jedná o deklaratorní rozhodnutí, jímž se prohlašuje, že cizinec nemá právo být zaměstnán na konkrétním místě.

3. Další důvod nezákonnosti spatřuje žalobce v neprominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav, když žalobce nemohl nijak ovlivnit včasné zajištění podkladů od bývalého zaměstnavatele. Žalovaný rovněž neuvedl, z jakého důvodu nepřihlédl k žádosti o prominutí zmeškání úkonu, což činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Žalovaný měl sám zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti či poučit žalobce o doplnění oznámení. Součástí žaloby je návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
4. Podle ustanovení § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „cizinecký zákon“) ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.
5. Podle ust. § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách.
6. Podle ust. § 154 odst. 1 správního řádu jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.“
7. Podle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
8. Podle ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s. podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.
9. Krajský soud předně řešil, zda napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu. Stejnou otázkou se zabýval již Městský soud v Praze v usnesení ze dne 6. 10. 2020, č. j. 17 A 102/2020 – 51, kde uvedl: „[s]dělení dle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, o tom, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě cizinec zaměstnáván, je materiálně vzato správním rozhodnutím ve smyslu § 9 správního řádu a § 65 s. ř. s.“ Tentýž soud v rozsudku ze dne 11. 2. 2021, č. j. 3 A 46/2020 – 40, uvedl, že: „[s]právní orgán musí u každého oznámení posoudit, zda jsou splněny podmínky pro změnu zaměstnavatele

(stanovené v ust. § 42g odst. 7 a 8), tedy zda z předložených listin například vyplývá, že žadatelův dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo že má cizinec odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání. Rovněž je třeba posoudit, zda bylo oznámení podáno včas. Je tedy zřejmé, že správní orgán při posuzování oznámení nevychází pouze z nesporných podkladů ze své úřední činnosti (v daném případě bylo předmětem sporu, zda bylo oznámení podáno ve lhůtě či nikoliv) a nejedná se tak o osvědčovací úkon, byť se těmito úkony deklaratorní rozhodnutí blíží. Tento názor je přijímán i v odborné literatuře: „Osvědčení se jevově blíží deklaratorním správním aktům. Na rozdíl od nich však osvědčení potvrzuje skutečnosti, o kterých není třeba provádět procesní zjišťování, o kterých nejsou skutkové ani právní pochybnosti, není třeba při nich užívat správní uvážení ani vykládat neurčité právní pojmy či reagovat na různé postoje dotčených osob. Správní orgán vydáním osvědčení osvědčuje úředně známé skutečnosti, které vycházejí zpravidla z informačních zdrojů veřejné správy či z jiných zdrojů dostupných správnímu orgánu.“ (Kopecký, M. Správní právo. Obecná část. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 200).“

10. Krajský soud v nyní posuzované věci neshledal skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od závěrů citovaného rozsudku Městského soudu v Praze odchýlit. Pro závěr o tom, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu, hovoří nejen to, že jeho vydání předchází posouzení splnění podmínek (např. včasnosti oznámení, autenticity předložených dokladů), ale rovněž skutečnost, že je tímto zasahováno do žalobcových práv, zde práva na změnu zaměstnavatele.
11. Soud z důvodů uvedených výše dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není sdělením vydaným podle části čtvrté správního řádu, jak uvádí v napadeném rozhodnutí žalovaný, ale jedná se o správní rozhodnutí, proti kterému je přípustné odvolání, neboť zákon nestanoví jinak (§ 81 odst. 1 správního řádu). Odvolání je pak prostředkem, který je nutné vyčerpat předtím, než je možné domáhat se ochrany práv ve správním soudnictví. Jelikož je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že se proti němu nelze odvolat, byl žalobce poučen nesprávně. Žalobce se v důsledku nesprávného poučení podal správní žalobu, čímž došlo k naplnění hypotézy výše citovaného ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s.
12. Krajský soud proto žalobu odmítl a věc postoupil k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému, kterým je podle § 170b odst. 1 cizineckého zákona Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
13. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti výrokům I. až III. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Proti výroku IV. tohoto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

[Zadejte text.]

Ostrava 7. října 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje